

[Horn.]

Det foreliggende lovforslag er af nøjagtig samme karakter og dækker i dette tilfælde et behov både for fjern- og lokaltrafik i Randersområdet, idet lokaltrafikken fra Djursland og omvendt trækker stærkt ind denne vej, således som det er antydnet i bemærkningerne til lovforslaget, og som det skitseforslag, der følger med, viser. Behovet for denne omfartsvej er ganske klart. Det fremgår af bemærkningerne, at allerede i 30erne beskæftigede man sig med det og var klar over, at her er en trafiktilvækst, som gør, at der må ske en udflytning af trafikken; de tællinger, der er foretaget, viser endvidere, at der er et meget stærkt behov for denne omfartsvej, så med de regler, hvorefter vi har vedtaget vore hovedvejslove, er denne sag oplagt til at skulle fremmes. Vi er her i samme situation som forleden dag, da vi behandlede lovforslag om de før nævnte to vejanlæg, nemlig af de kommunale og amtskommunale myndigheder står bag planerne, og at de bevillinger, der er tale om, er forsvarlige og i overensstemmelse med den almindelige økonomiske politik, som føres.

Jeg forstod forleden dag og har også forstået af udtalelser senere fra anden side, at man har aftalt med tingets formand, at der gives lejlighed til at fremsætte nogle principielle betragtninger ud over det, der direkte vedrører lovforslaget. Derfor vil jeg også tillade mig at gøre nogle enkelte bemærkninger. Det, man tænker sig med de principielle betragtninger ved denne lejlighed, er vel, at man vil forsøge at skabe en diskussion om en østlig vej eller en længere mod vest liggende længdevej op gennem Jylland.

Nu er det som nævnt i fremsættelsen således, at dette projekt ikke forskertser mulighederne hverken for at lave det ene eller det andet; det er så hensigtsmæssigt udformet, at hvis man måtte komme til det resultat, at vi må nøjes med den østlige linje, som det i hvert fald foreløbig ser ud til, kan dette projekt udmærket indgå i en sådan motorvejsudbygning, og det må siges at være en særdeles økonomisk og særdeles hensigtsmæssig ordning, at projektet er udformet således.

Nu skal vi ikke i dag tage stilling til, om der skal laves en ny længdevej op

igennem Jylland, selv om jeg forstår på enkelte blade, at der er folk, der går og pusler med noget sådant og gerne vil have den sag afklaret i dag. Der er også folk, som pusler med sagen på en sådan måde, at man kan undres over, at de gør det med den ansvarsfulde stilling, de står i. Det er, som om de overhovedet ikke tager hensyn til vore økonomiske forhold i det hele taget, men det får så være.

Vi har tidligere givet udtryk for, og ingen kan være i tvivl om, at vi gerne tilgodeser fjerntrafikken med de bedste muligheder. Jeg nævnte, da vi for en uge siden behandlede de før nævnte lovforslag, at vi gerne så, at vi i hurtigst muligt tempo kunne udbygge vore landeveje, fjerntrafikveje, efter det eksisterende behov og efter de ønsker, vi alle har, men at vi må erkende, at der er grænser for, hvor meget vi formår, når det gælder om at få opfyldt vore ønsker. Vi har den indstilling, at det er meget godt med denne ønsketænkning, men vi må holde os til de reelle muligheder, vi har, og i takt med behovet udbygge de bestående veje, foretage omlægning o. s. v., således som tilfældet er i dag, tidligere har været og vil blive i løbet af de kommende år, hvor behovet tilsiger, at nu må der udbygges på dette eller hint område på en af vore fjerntrafikveje.

Vort principielle standpunkt er der altså ingen, der behøver at være i tvivl om; det falder for øvrigt ret nøje sammen med — det vil jeg gerne henvise til — det resumé, som findes i den plan, vejdirektoratet har udarbejdet om veje i Jylland, der kom i november 1962, var det vist. Der er disse synspunkter skitseret, og det svarer vistnok til, hvad Danmarks økonomi tillader. Hvis der skulle være nogen, der har den fornemmelse, at vi er endnu rigere og kan tillade os at være flottere, bliver det deres sag. Vi er nemlig i den situation, at det gamle ord om, at man ikke kan leve af at barbære hinanden, vil have gyldighed også fremover. Vi har et sådant kapitalbehov, at vi må overveje, om vi vil køre flot og så lade industrien og anden produktion halte bagefter. Jeg har ved tidligere lejligheder givet udtryk for, at vort parti er af den modsatte opfattelse. Vi minder om, at det her gælder om, at den egentlige, direkte produktion får førsteprioritet. Med